

drage nogen af Ragerne til Ansvar for de graverende Udsagn, som stode i den fremkomne Protest. Der blev i den Anledning af Indenrigsministeren gennem Justitsministeriet bestilket en Dommer til at undersøge denne Sag. Denne Undersøgelse, som Folkethinget i sin sidste Beslutning havde forlangt sig meddeelt, er nu af den høitærede Minister forelagt, dog kun i Udtog. Dette Udtog indeholder mange Punkter, der see særdeles dunkle ud, og som tillige see ud til at maatte kunne have nogen Interesse med Hensyn til Fortolkningen af Valglovens Bestemmelser. — Jeg skal nu tillade mig at begrunde den Forespørgsel, som jeg med det høie Things Tilladelse om et Dieblit skal stille til den høitagtede Indenrigsminister. Jeg skal nemlig ved ganske kortelig at berøre nogle faa Momenter i den foretagne Undersøgelse vise, at denne lider af megen Uklarhed, og at der er mange Punkter i det forelagte Udtog, som man faaer en særdeles ufyldstgjørende Bessed om. Det er mit Haab, at vedkommende Dommer har givet Ministeriet en reen og klar Forestilling om de Oplysninger, som han ved Forhørene har indhentet. Jeg har derfor anseet det naturligt at anmode den høitærede Minister om at meddele fuldstændig Bessed om, hvad der er passeret under disse Forhør. Jeg gjentager, at jeg anseer det for sikkert, at vedkommende Dommer har optaget disse Forhør paa en i alle Henseender fyldstgjørende Maade, og for ganske bestemt at udtale min Anskuelse derom og for at vise, at jeg har god Grund til at nære denne Anskuelse, skal jeg erindre om, at, da Sagen forelaa til Behandling her i Thinget i forrige Session, udtalte jeg det Haab, at den høitærede Minister vilde lade sig det være magtpaaliggende at sørge for, at der blev anstillet upartistiske Undersøgelser desangaaende. Dette gif den ærede Minister villig ind paa, idet han forsikrede, at han skulde lade foretage baade upartistiske og udtømmende Undersøgelser. Da jeg har denne Udtalelse af den høie Minister om Undersøgelsens Bestaaenhed, saa drager jeg ikke i Tvivl, at den har været baade upartistisk og udtømmende, og der er saameget mere Grund til at ansee dette for sikkert, som vedkommende Dommer, der har anstillet

Undersøgelsen, senere er bleven benaadet med Rancelliraadstitelen, hvilket efter min Mening kun kan opfattes som et Tegns paa, at han har løst det ham overdragne vigtige Hverv paa en efter Ministeriets Anskuelse aldeles tilfredsstillende Maade. Der var i den Protest, som dengang fremkom, anset over, at der skulde være kjøbt Stemmer til den Kandidat, som blev valgt, og hvis Valg senere er anerkjendt af Thinget. Om dette Punkt hedder det i Udtoget af Forhørerne blandt Andet, at „Deponent Nr. 388, der isvrigt er straffet for Tyveri“ — dette er et Punkt, jeg senere skal komme til at berøre — „forklarer, at en Gaardmand, i hvis Huus han boede, et Par Dage før Valget havde sagt til ham, at Skovrider Hansen havde ytret, at han kunde faae en Dagshyre, naar han paa Valgdagen vilde gaae ud og stemme paa Jensen, hvilket han derpaa ogsaa gjorde. Daghyren blev ham senere udbetalt af Godsforvalter Røstrup“ — det skal vist være „Røstrup“ — „med 2 Mk. 8 f., men det blev ikke omtalt, at Daghyren blev betalt, fordi han havde stemt paa Jensen, og af bemeldte Godsforvalter Røstrups Forklaring fremgaaer det, at denne har staaet i den Formening, at Daghyren var for Skovarbejde“. Nu skal det henge saaledes sammen med denne Deponent, at han i de sidste tre Aar slet ikke har arbeidet i Grevstabs Skove, og det seer saaledes underligt ud, at Godsforvalteren, der skal være en særdeles dygtig Forretningsmand, kan have staaet i den Formening, at Daghyren var givet for udført Skovarbejde. En anden Deponent erklærer, at „Skovrider Hansen spurgte ham nogle Dage før Valget, om han vilde til Valget, og hvem han vilde stemme paa. Hertil svarede han, at han vilde til Valget, og at han vilde stemme paa Jensen, hvorpaa Hansen sagde, at han skulde faae sin Dagshyre for den 14de Juni, hvilken ogsaa senere blev ham betalt med 2 Mk. 8 f.“. En anden Deponent, hedder det, „forklarer i Overensstemmelse hermed, dog at det var Udsforvalter Clausen, der havde talt med ham“. Endvidere hedder det, at „Skovrider Hansen forklarer, at han en Dag til nogle Arbeidere havde sagt, om de vilde ud at vælge. Da de dertil svarede, at de ikke havde Raad til at spille en Dag,